

ШОК! Так вас ще ніколи не обманювали!

Фатальні промахи замовлених журналістів розсмішили нас до такої міри, що ми вирішили все таки використати своє право на відповідь та детально пройтись абсолютно по всіх невдало зрежисованих сценаріях псевдогромадських активістів, які швидше нагадують якесь дешевеньке гумористичне кабаре, аніж борців за справедливість.

Візьмемо за основу найсвіжішу статтю під такою драматичною назвою «Фатальні медичні аналізи або роздуми на східцях лабораторії «МедіС». Як же це поетично та по-філософськи! Але ж ми з Вами добре знаємо, що за такими заголовками завжди пуста та обман. У Вас напевно мало б скластись враження, що мова у статті має йти про неправильні аналізи, які призвели до летальних випадків. І така асоціація буде у кожного свідомого читача. Але ж ні – у статті немає нічого про погані аналізи, жодного доказу того, що у лабораторії було зроблено «фатальні» аналізи.

статті • суспільство • фатальні медичні аналізи або роздуми на східцях лабораторії "МедіС"

фатальні медичні аналізи або роздуми на східцях лабораторії "МедіС"

02 квітня 2019

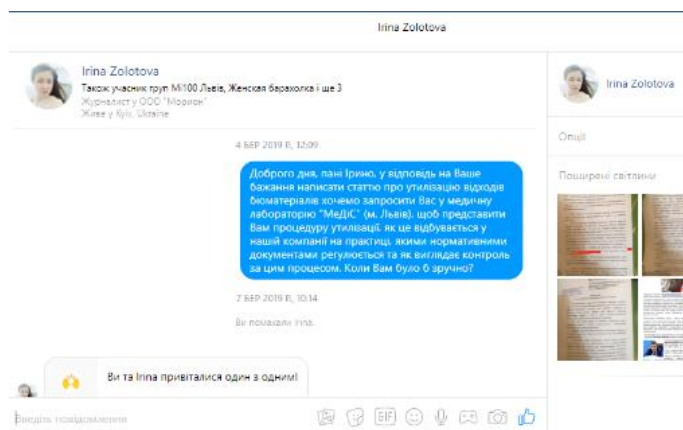
Автор: **Олена Добровольська**, спеціально для ІБ "Сек'юриті ЮЕй"

- Доброго дня, **пані Олено!** Хотимо запросити Вас у медичну лабораторію "МедіС", м. Львів, щоб представити Вам процедуру утилізації медичних відходів. Коли Вам було б зручно?

Наступне речення теж цікаве – Автор «Олена Добровольська» і тут же на початку ніби-то цитата «- Доброго дня, пані Олено!...» Але ж насправді мала місце така переписка не з пані Оленою, а з пані Іриною Золотовою і ось Вам скрін цієї переписки, оскільки цей діалог був ведений мною особисто з мого власного акаунта

у мережі ФБ.

Тож що ми маємо? Перші два речення – і вже два обмани! Хто ж вона ця автор – Ірина Золотова чи Олена Добровольська? Може ні та ні інша?

Наступне речення про те, як автор ніби-то дізналась про наявність біоматеріалів у львівських сміттєвих контейнерах теж брехня, оскільки ЖОДНИХ підтверджень того, що у контейнерах були біоматеріали немає - там були пакети, коробки, папери, але в жодному разі не біоматеріали.

Далі знаходимо речення із фразою про розслідування відомого правозахисника – і тут нас просто бере щирий дитячий сміх, адже той пан, який рився у сміттебаках – не має жодної реальної практики та прикладу проведеної правозахисної діяльності, щоб так називатись, а навпаки – згідно даних з відкритих джерел мережі Інтернет знаходиться по іншу сторону барикад – протягом 18-ти (!!!!) років перебував у тюрмі.... Особа з кримінальним минулим та сьогоднішнім, яка проживає на Черкащині та є фігурантом (обвинуваченим) відкритого кримінального провадження – хіба таким Ви бачите справжнього правозахисника??? І ми також не бачимо і добре розуміємо, хто він і для чого...

Далі автор пише про те, що вона багато зусиль приклала для того, щоб «осягнути яким чином має забезпечуватись якість результатів дослідження», але ж тема для розмови – це була УТИЛІЗАЦІЯ медичних відходів, а не якість досліджень, яка, до речі, жодного з дописувачів особливо не цікавить на ділі.... Тому знову чергова брехня.

Наступне твердження про те, що їй не показали кабінетів «MeDiC», ще смішніше, адже вона завітала до нас приблизно о 19:15, коли робочий день вже давно закінчився і юристи були абсолютно випадково на робочому місці. А якби їх не було що б Вам написали, дорогі наші читачі? А написала б пані Олено-Ірина, що її не впустили, дверей не відкрили і т.д. Та й розмова з нашими юристами апріорі не могла бути прісною, оскільки це інтелігентні високоосвічені люди, які доброзичливо надали всю необхідну інформацію. Чи є у автора підтвердження, що її погано зустріли? Немає, тому що зустріли гарно, але ж треба зробити наклеп, бо ество вимагає брехні...

недостовірні аналізи, пред'явивши результати своїх аналізів, довівши їх

Уперше я стикнулася з негараздами у роботі медичних лабораторій, коли дізналася про наявність біоматеріалів у львівських сміттєвих контейнерах | І, звичайно, зраділа, коли представник "MeDiCy" - лабораторії, яка фігурувала у розслідуванні відомого правозахисника — запросив мене до Львова. Щоб не виглядати необізнаною "школяркою", я кілька вечерів студіювала санітарно-протиепідемічні правила і норми, після чого поринула до Національного стандарту, що регламентує вимоги до якості та компетентності медичних лабораторій (ДСТУ EN ISO 15189:2015, між іншим). І ось, коли нарешті я дізналась про зміст вимог до менеджменту лабораторій та технічних вимог до персоналу, лабораторного обладнання та реагентів і, власне, осягнула, яким чином має забезпечуватись якість результатів дослідження, - з'ясувалось, що насправді у "MeDiCi" не дуже-то й радіють моєму приїзду.

Замість екскурсії по кабінетах і розповідей про біологічні, хімічні, імуногематологічні генетичні та інші дослідження, замість одкриттів про виявлення і контроль невідповідностей мені запропонували нудну зустріч з юристами компанії. Усім своїм виглядом служачки юриспруденції на ім'я Артем та Володимир нахабно показували: "Дівча, ти забагато хочеш знати! Якщо напишеш щось не те, покличимо тебе до суду".

Визнаю, я трохи розгубилась. Мені одразу на думку спала молода жінка Олександра (ім'я змінено. - Ред.), з якою я спілкувалася напередодні. Довгоочікувана вагітність Олександрі разом з аналізами від "MeDiCy" "подарували" львів'янки сім важких тривожних місяців життя...

А далі ми читаємо що? Історію про вигадану «Олександрю» - зміна теми, щоб задавити читача жалістю, зміна теми на таку, що зовсім не стосується ні заголовку статті, ні суті так званих «розслідувань» – від утилізації сміття до Синдрому Дауна – це напрочуд професійно. Чи не так? Отже логічне питання – якщо б насправді пані «Олександра» існувала, то мабуть могла б офіційно подати скаргу до ДЦ «MeDiC» про

помилковість. Але як Ви вже здогадалися – жодного такого звернення чи заяви у природі не існує. Тому чи варто розчулюватись на тему бідної «Олександрії»? Однозначно не варто. Тим більше, що висновок про ризик народження дитини із Синдромом Дауна не визначається лише скринінгом – при показниках, які виходять за межі норми, вагітна жінка має пройти додаткове обстеження у лікаря-генетика та УЗД, а тоді вже робити висновок про те, що її чекає далі і приймати відповідні рішення. Лабораторія не ставить діагнози.

Фахівці в один голос стверджують: більшість вітчизняних медичних установ, незалежно від форми власності, незалежно від географії, роблять аналізи неправильно. В результаті реальна картина захворювань є фатально викривленою. Наприклад, в Україні налічується **1 800 000 хворих на діабет**. За оцінками Всесвітньої організації охорони здоров'я, таких людей у нас насправді 7-8 мільйонів. Проте більшість не знають про свою хворобу. Найкращі побутові глюкометри (якими, до речі, користується більшість лабораторій) дають похибку 30 %.

- серед 400 000 новонароджених виявлено 4 000 хворих на діабет;
- 19 % дітей страждають від токсичного рівня цукру в крові матері;
- щорічно відбуваються 100 000 інфарктів, після яких половина вмирає протягом 4 років;
- щорічно мають місце 120 000 інсультів, після яких 60 000 людей вмирають протягом року.

Загалом, прихована смертність від діабету внаслідок недостовірних аналізів становить в Україні 100 000 випадків на рік. Чи не тому у нас така низька тривалість життя?!!

Що ми бачимо далі у статті? Про діабет!!! Знову зміна теми і знову вражаюча брехня – як про кількість хворих на діабет в Україні, яких є 1,3 млн осіб (<https://www.medis.com.ua/news.php?news/190/group/20>), так і про дані Всесвітньої організації охорони здоров'я – просимо бажаючих самостійно полистати сайт цієї організації <https://www.who.int/> - але ви не знайдете там цифр, показаних автором. Я вже не кажу про те, що при вказуванні статистичних даних у публікаціях фахові журналісти

обов'язково посилаються на джерело.

А щодо аналізів, які допомагають діагностувати діабет, то можливості не обмежуються лише тестом на глюкометрі, який є методом експрес-діагностики, призначеним для контролю рівня цукру в капілярній крові здебільшого в домашніх умовах і для людей, котрі вже мають діагностований діабет. Натомість для первинної діагностики діабету призначений аналіз глюкози у сироватці, який виконується з венозної крові, а також аналіз на глікований гемоглобін, який показує вміст цукру в крові протягом останніх 3-ох місяців і дає картину, не спотворену ситуативним споживанням солодощів чи утриманням від них.

А далі у своєму псевдожурналістському псевдорозслідуванні авторка Олено-Ірина Добровосько-Золотова (хто вона – зрештою так і не відомо, бо посвідчення нашим юристам вона так і не пред'явила) пише про гроші та про державне фінансування аналізу на глюкозу, яке входить до первинного пакету медичних обстежень, які надаються сімейними лікарями.

І тут одразу спекуляції на тему виділення коштів з бюджету, лякання читачів карними злочинами, похибками – про що це взагалі? Адекватний мозок освіченої

СПОСОБИ ЛАБОРАТОРНОЇ ДІАГНОСТИКИ ДІАБЕТУ

- ✓ **глюкоза у сироватці**
- ✓ **глікований гемоглобін**
- ✓ **експрес-тест на глюкозу (капілярна кров)**

людини просто не здатен «проварити» цей потік свідомості. Адже мова йшла раніше про похибки приладів глюкометрів, але ж до первинного пакету аналізів, які фінансуються за рахунок капітаційної ставки відноситься повноцінний аналіз «Глюкоза у сироватці», який виконується з венозної крові та на лабораторному обладнанні, у випадку нашої лабораторії «MeDiC» дане дослідження виконується на потужному біохімічному аналізаторі Cobas6000 (https://dialog.roche.com/ru/ru/medicallab/core_lab/syvorotochnaya_zona/cobas-6000-analyzer-series.html) (виробник швейцарська компанія Roche).

Тому про які побутові прилади може бути мова? А бюджетних грошей буде настільки мало, що приватним лабораторіям прийдеться ще й доплачувати за такі дослідження, тому в чергу особливо ніхто і не стає. Чи може Ірино-Олена бачила таку чергу десь?

Далі пишуть про стандарти якості та сертифікацію – і у нас прохання – підкажіть, будь ласка, як можна купити ISO? Автор так говорить впевнено, ніби їх продає. ISO – це міжнародна сертифікація, багаторівневий контроль та постійний аудит – кожна компанія, яка хоч раз отримала сертифікат ISO, підтверджує свій рівень та відповідність вимогам. Контроль за якістю аналізів у нас проходить перманентно, всі апарати вчасно обслуговуються, дотримуються всі процедури контролю та калібрування. І тут знову спекуляція – автор посилається на свого американського друга і вставляє фразу про в'язницю, яка в Америці очікує власника лабораторії, що зробила хибний аналіз. Знову хибні аналізи.... Агов, авторе, чи ви забули, що пишете про львівські смітники і досліджуєте їх вміст? Де хоч одна заява чи претензія щодо якості результатів аналізів?

Також пан американський колега влучно пише, що медична лабораторія, яка нехтує якістю, не має шансів втриматись на ринку». Чудовий аргумент на користь «MeDiC», який вже 20 років тримається на ринку та розвивається, а 80% наших пацієнтів відвідали нашу лабораторію три і більше разів, що свідчить про довіру та лояльність до нашого бренду, підтверджені досвідом.

І наприкінці – знову про вигадану «Олександрю» і намагання надавити читачам на жалість дитячим життям – напрочуд непрофесійна структура статті.

Про гроші. В рамках медичної реформи держава заявила про готовність виділяти 2 млрд. грн. для проведення аналізів хворих на діабет. Двічі на рік. Даруйте! А як же похибка 30 % і побутові прилади?! Це ж карний злочин!! Проте, оскільки це масове явище, в МОЗ і Національній поліції ніхто не заморочується. Медичні ділки потирають руки: "Ви нам гроші — ми вам щось поміряємо!" Впевнена, що різноманітні "медіси" та "ескулаби" вже займають місце в черзі за бюджетними грошима...

Що треба робити? Логічно, щоб усі провайдери медичних послуг підтвердили свою компетентність. Для цього в країні створено Національне агентство з акредитації, яке у добровільному порядку акредитує лабораторії, використовуючи згаданий вище стандарт ДСТУ EN ISO 15189:2015. Вже діють шість органів з оцінки відповідності — у Києві, (2), Черкасах (1), Дніпропетровській області (3). Проте з п'яти тисяч лабораторій їхніми клієнтами стають одиниці. Решта заспокоюється, як правило, купуючи сертифікат ISO 9001:2009 (саме таким, до речі, пишається "MeDiC").

Чому не впроваджується стандарт з міжнародними вимогами до якості та компетентності медичних лабораторій? Знов гроші. Вважається, що процес забезпечення якості коштує до 30% собівартості аналізів. Тому власники лабораторій забороняють грамотному лаборанту витратити на це гроші, турбуючись про норму свого прибутку. Решта — нещасні випадки і смертність — їх не хвилює. Тим більш, що Ліцензійні умови не потребують виконувати головний профільний стандарт.

І аж нарешті останній абзац десь вдалині дає надію на залишки здорового глузду автора, а саме фраза про те, що «доказами недостовірних аналізів мають бути і лікарняні листи, і амбулаторні картки, призначення тощо, і передусім мають бути оригінали результатів медичних аналізів». Чи є хоч щось із цього у публікаціях псевдожурналістів, які обливають брудом чесну та відкриту лабораторію «MeDiC», яка вже 20 років забезпечує населення якісними лабораторними дослідженнями? Немає нічого. Лише голослівні базікання та дешеві наклепи, які очевидно дорого проплачені недобросовісними конкурентами.

А круглий стіл, про який згадується, рекомендуємо Вам обов'язково подивитись, але не змонтовану версію, а запис «живої» трансляції, хоча б для того, щоб зрозуміти як переключено суть у цій примітивній писанині.

Бачимо, що немає межі примітивному у виконанні непрофесійних. І загалом – дякуємо за таку кількість піару, зробленого для нашої лабораторії на сторінках ваших ресурсів – ви зекономили нам величезні бюджети на рекламу та в разі підняли наш індекс впізнаваності. Здоров'я всім!

Редактор агентства з безпеки життєдіяльності завжди вимагає, щоб журналіст у своїх матеріалах давав практичні поради людям.

Що тут порадити?

Як на мене, краще не робити жодного аналізу, ніж отримати "припекло", одразу, одночасно з лікуванням слід збирати докази прокуратури та суду. Доказами тут мають бути і лікарняні листи, і амбулаторні картки, призначення тощо. Але запам'ятайте: передусім мають бути оригінали результатів медичних аналізів!

BINGO!

що

де вони?

Редакторів Security UA я б теж дещо порадила. А саме: інформаційному агентству стати членом Всеукраїнського руху за правильні аналізи і дослідження. Адже ця тема, за моїм відчуттям, хвилюватиме наших читачів доти, доки існує жадібна ненажерливість власників медичних лабораторій. Як вважаєте, ще довго?